

Наша Біяграфія

Лістапад 1990 года

На сесіі гарсавета ўпершыню ішла канкрэтная размова аб стварэнні гарадской газеты. Было дадзена даручэнне пастаяннай дэпутацкай камісіі па галаснасці да наступнай сесіі падрыхтаваць адпаведнае рашэнне.

21 студзеня 1991 года

У сесіях прымаецца рашэнне аб стварэнні друкаванага органа гарадскога Савета дэпутатаў. Галоўным рэдактарам выбіраецца старшыня пастаяннай дэпутацкай камісіі па галаснасці Н. Тулінава.

Неўзабаве ў Міністэрстве культуры і друку пад нумарам 333 была зарэгістравана гарадская газета "Віцьбічы".

2 сакавіка 1991 года

Выйшаў першы нумар газеты. Чатыры старонкі фарматам А3, у два коперы. Тыраж на той час склаў 3150 экзэмпляраў, працавалі 12 супрацоўнікаў.

Крыху пазней газета тым жа фарматам выходзіць па серадах і суботах. У кіёсках цана газеты — 10 капеек. У красавіку аб'яўляецца падпіска. Кошт на месяц — 80 капеек, на тры месяцы — 2 рублі 40 капеек.

ВІЦЬБІЧЫ
ВІТВЯЖЫ

17 красавіка

Уводзіцца пастаянная рубрыка "Аб тым, што баліць", якая засноўваецца на пісьмах чытачоў. У адрас рэдакцыі паступаюць падзякі за канкрэтную дапамогу.

Газета пачынае адчуваць недахоп паперы і фінансавых сродкаў. Старшыня гарвыканкама Мікалай Федарчук і галоўны рэдактар Ніна Тулінава звяртаюцца па дапамогу да прадпрыемстваў. На просьбу адгукнуліся камбінат шаўковых тканін, дывановы камбінат, ВА "Маналіт", фабрыка "KIM", СП "Белвест", фабрыка мастацкіх вырабаў "Купава", тэкстыльнае аб'яднанне і іншыя.

Гарадскі Савет дэпутатаў займаецца пошукам паперы. З гэтай мэтай у Мінск на прадпрыемства "Беллесбум" выязджае кансультант гарадскога Савета дэпутатаў Уладзімір Каташук. Наладжваюцца і замацоўваюцца сувязі — і па бартэру набываецца папера: за тэлевізары, абутак, калготкі, тканіну. Тавар прапаноўвалі прамысловыя прадпрыемствы.

У газету пачынаюць звяртацца рэкламадаўцы, друкуецца праграма тэлебачання. Таму пачынаючы з чэрвеня суботні нумар выходзіць аб'ёмам 6 старонак, а з 10 жніўня — 8 старонак.

(Заканчэнне на 2-й стар.).

НАША БІАГРАФІЯ

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

●3 мэтай павелічэння колькасці падпісчыкаў 7 жніўня рэдакцыя паведамляе аб правядзенні латарэі. Прызы прапанавалі прадпрыемствы, гандлёвыя базы. Розыгрыш латарэі адбываецца на камбінаце шаўковых тканін.

●25 сакавіка газета папаўняецца старонкай для моладзі “Ради тебя”. З 1 жніўня выданне чытачы пачынаюць атрымліваць па серадах, пятніцах і суботах: чатыры старонкі ў сераду і пятніцу, восем — у суботу.

●6 сакавіка 1993 года ў вялікай зале культурна-дзелавога цэнтра адбылася першая сустрэча з чытачамі. Яна была арганізавана на сродкі спонсараў. З цягам часу такія сустрэчы сталі традыцыйнымі і былі прымеркаваны да дня выхаду першага нумара.

●Рэдакцыя арганізуе тэлефон даверу для таго, каб звярнуць увагу ўлады на неабходнасць псіхалагічнай дапамогі людзям. Рэдакцыйны кіёск адчыняе “акенца галоснасці”: у вызначаныя дні (аб чым гараджане загадзя папярэджваліся праз газету) каля кіёска дзяжурялі журналісты з дыктафонам, і кожны мог на працягу дзвюх хвілін выказаць свой пункт погляду на тую ці

іншую праблему з жыцця горада, падказаць цікавую тэму для газеты.

●У верасні камбінат шаўковых тканін перадае рэдакцыі настольна-друкарскую сістэму. Рэдакцыя праводзіць чарговую рэкламную кампанію ў гарадскім транспарце. У тралейбусах, дзе супрацоўнікі рэдакцыі вялі гутарку з пасажырамі, заклеіваліся кампосцеры і людзі ехалі бясплатна.

●У 1994 годзе тыраж газеты дасягае 70131 экзэмпляра, 18000 з якіх — у раёнах вобласці. Газета выходзіць на васьмі старонках два разы ў тыдзень і адзін раз — на чатырох.

●На 1 студзеня 1995 года тыраж складае 74531 экзэмпляр. 18 лютага выходзіць першы нумар дзіцячай старонкі “Чамучка”.

●3 21 сакавіка ў газеты тры заснавальнікі: акрамя гарадскога Савета дэпутатаў і калектыву рэдакцыі, заснавальнікам выступіў і гарадскі выканаўчы камітэт.

●24 сакавіка ў КДЦ — чарговы Дзень газеты “Віцьбічы”.

●5 верасня з мэтай рэкламы газеты рэдакцыя задзейнічала тралейбус, дзе актыўна вялася падпіска.

●3 лістапада 1995 года выйшаў першы нумар газеты “Вячэрні Віцебск”. Заснавальнікі — калектыву рэдакцыі і фірма “Марка”.

●У 1996 годзе рэдакцыя арганізуе разнастайныя конкурсы для чытачоў. У красавіку праводзіць конкурс на лепшы матэрыял на экала-

гічную тэму. Прызавы фонд выдзяляе гарадская інспекцыя па экалогіі — 10 мільёнаў рублёў.

●“Віцьбічы” адмаўляюцца ад дацягі, выходзяць на самаакупнасць.

●18 мая шырока адзначаецца 5-гадовы юбілей газеты: масавыя гулянні, атракцыёны, канцэртная праграма на вуліцах горада. 19 мая адбыліся вялікі святочны канцэрт, сустрэча з чытачамі ў Летнім амфітэатры. Газета пачынае друкавацца на васьмі старонках тры разы ў тыдзень.

●1997 год — трывалы фінансавы становішча. Рэдакцыя пераезджае ў новае памяшканне (у будынак аблвыканкама), набывае новую тэхніку.

●У 1998 годзе ў сувязі з інфляцыяй фінансавы становішча пагаршаецца, узнікаюць цяжкасці з закупам паперы. Да студзеня 1999 года сітуацыя папраўляецца з дапамогай заснавальнікаў газеты.

●У 2000 годзе значна абнаўляецца тэхніка.

●Калектыву робіць усё магчымае, каб выйсці на самаакупнасць. Супрацоўнікі “Віцьбічаў” атрымліваюць перамогу ў многіх рэспубліканскіх і абласных конкурсах.

●2001 год пачынаецца ўпэўнена. Набываецца лічбавая фотакамера. У працоўных калектывах прадпрыемстваў і арганізацый горада адбываюцца сустрэчы з чытачамі.

Гэта каротка аб тым, як жыла газета 10 год. Спадзяёмся, што лепшае ў нас яшчэ наперадзе.